

ПАГАДНЕННЕ
ПАМІЖ РЭСПУБЛІКАЙ БЕЛАРУСЬ І РЭСПУБЛІКАЙ ПОЛЬШЧА
АБ УЗАЕМНЫМ САДЗЕЙНІЧАННІ І АХОВЕ ІНВЕСТЫЦЫЙ *)

===

*) Уступіла ў сілу 21 красавіка 1993 г.

Рэспубліка Беларусь і Рэспубліка Польшча, якія ў далейшым называюцца "Дагаворныя Бакі", імкнучыся да развіцця ўзаемнага эканамічнага супрацоўніцтва на аснове раўнапраўя і ўзаемнай выгады, жадаючы стварыць і падтрымліваць спрыяльныя ўмовы для інвестараў аднаго Дагаворнага Боку на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку, прызнаючы, што садзейнічанне і ўзаемная ахова інвестыцый Дагаворных Бакоў будзе дабратворна ўплываць на рух капіталаў, дзелавую актыўнасць і садзейнічаць эканамічнаму росквіту абодвух Дагаворных Бакоў,

ПРЫЙШЛІ ДА ПАГАДНЕННЯ АБ НІЖЭЙПАДАДЗЕННЫМ:

Артыкул 1

Азначэнні.

Для мэт дадзенага пагаднення:

1. Тэрмін "інвестыцыі" азначае ўсе віды фінансавых, матэрыяльных рэсурсаў і іншых маёмасных і інтэлектуальных каштоўнасцей, укладзеных інвестарамі аднаго Дагаворнага Боку ў розныя аб'екты дзейнасці на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку з мэтай атрымання прыбытку (даходу), у прыватнасці, але не выключна:

маёмасць, такая, як будынкі і абсталяванне, а таксама адпаведныя яму маёмасныя правы;

грашовыя сродкі, а таксама правы, звязаныя з акцыямі, аблігацыямі і іншымі формамі ўдзелу;

правы патрабавання па грашовых сродках ці любых іншых актывах, а таксама правы патрабавання па паслугах, якія маюць эканамічную каштоўнасць;

правы ў галіне інтэлектуальнай маёмасці, тэхналагічныя працэсы і ноу-хау;

правы на ажыццяўленне камерцыйнай дзейнасці, уключаючы правы на разведку, распрацоўку, здабычу і эксплуатацыю прыродных рэсурсаў, якія прадастаўляюцца па дагавору ці па заканадаўству Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якога ажыццяўляецца адзначаная дзейнасць.

2. Тэрмін "інвестар" азначае:

фізічную асобу, якая з'яўляецца грамадзянінам Рэспублікі Беларусь ці Рэспублікі Польшча ў адпаведнасці з заканадаўствам Дагаворных Бакоў, якая мае пастаяннае месца жыхарства як на тэрыторыі Дагаворных Бакоў, так і за яе межамі і якая ажыццяўляе інвестыцыйную дзейнасць у адпаведнасці з заканадаўствам, дзеючым ў кожнай з дзяржаў;

юрыдычную асобу, якая мае сваё месцазнаходжанне і зарэгістравана на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь ці Рэспублікі Польшча згодна з заканадаўствам Дагаворных Бакоў і якая ажыццяўляе інвестыцыйную дзейнасць у адпаведнасці з заканадаўствам, дзеючым у кожнай з дзяржаў.

Па ўзаемнай згодзе Дагаворных Бакоў, інвестарам можа быць прызнана таксама юрыдычная асоба, якая заснавана на тэрыторыі трэцяй дзяржавы і знаходзіцца пад прамым ці ўскосным кантролем юрыдычнай ці фізічнай асобы аднаго з Дагаворных Бакоў.

3. Тэрмін "даходы" азначае грашовыя сумы і іншыя маёмасныя каштоўнасці, якія атрыманы ці павінны быць атрыманы ў выніку інвестыцый, і ўключае, у прыватнасці, але не выключна, прыбытак, працэнты, дывідэнды, роялці і іншыя формы аплаты як у грашовым, так і ў натуральным выразе.

4. Тэрмін "тэрыторыя" азначае ў адносінах да Рэспублікі Беларусь тэрыторыю, што складае дзяржаўную тэрыторыю Рэспублікі Беларусь, а ў адносінах да Рэспублікі Польшча - тэрыторыю Рэспублікі Польшча і ўсе тэрыторыі, якія прымыкаюць да тэрытарыяльных вод і над якімі Рэспубліка Польшча ў адпаведнасці з міжнародным правам і сваім заканадаўствам ажыццяўляе свае суверэнныя правы і юрысдыкцыю.

Артыкул 2

Садзейнічанне і ахова інвестыцый.

1. Дагаворныя Бакі прымаюць на сябе абавязацельствы па забеспячэнню і падтрыманню спрыяльнага рэжыму для існуючых ці новых інвестыцый іншага Дагаворнага Боку на сваёй тэрыторыі ў рамках заканадаўства, якое дзейнічае ў абедзвюх дзяржавах.

2. Пры прадастаўленні дазволу ажыццяўлення інвестыцыі на сваёй тэрыторыі кожны з Дагаворных Бакоў прадаставіць інвестару іншага Дагаворнага Боку ўсе віды паўнамоцтваў, прывілей і стымуляў, якія выпякаюць з заканадаўства, дзеючага ў дзяржаве гэтага Дагаворнага Боку.

3. Кожны Дагаворны Бок прадастаўляе права інвестару іншага Дагаворнага Боку наймаць упраўленчы, гаспадарчы і тэхнічны персанал па свайму выбару, незалежна ад нацыянальнасці, і забяспечыць усе наяўныя выгоды і сродкі, уключаючы выдачу віз і пасведчання на права жыхарства такога

персаналу, у адпаведнасці з заканадаўствам кожнага з Дагаворных Бакоў.

4. Дагаворныя Бакі будуць ажыццяўляць праз свае кампетэнтныя органы рэгулярныя кансультацыі, якія датычацца інвестыцыйных магчымасцей, што існуюць на сваёй тэрыторыі ў розных галінах эканомікі.

5. Для ажыццяўлення мэт дадзенага Пагаднення Дагаворныя Бакі будуць заахвочваць і аблягчаць стварэнне сумесных гаспадарчых адзінак з удзелам інвестараў Дагаворных Бакоў, у тым ліку для ажыццяўлення інвестыцыйных праектаў у розных галінах эканомікі, у адпаведнасці з заканадаўствам, якое дзейнічае ў дзяржавах Дагаворных Бакоў.

Артыкул 3

Інвестыцыйны рэжым

1. Кожны Дагаворны Бок прадаставіць інвестыцыям і дзейнасці, звязанай з такімі інвестыцыямі, што ажыццяўляюцца на сваёй тэрыторыі інвестарамі іншага Дагаворнага Боку, рэжым не менш спрыяльны, чым рэжым, якія яна прадастаўляе ў аналагічных выпадках інвестыцыям і дзейнасці, звязанай з імі, для інвестараў любога трэцяга боку. Такі рэжым кожны з Дагаворных Бакоў распаўсюдзіць таксама на кіраванне, абслугоўванне, пакупку, продаж ці перадачу інвестыцый інвестарамі іншага Дагаворнага Боку, уключаючы атрыманне і перавод прыбытку.

2. Палажэнні, зазначаныя ў пункце 1 дадзенага артыкула, не распаўсюджваюцца на выпадкі, калі:

любы з Дагаворных Бакоў удзельнічае ці будзе ўдзельнічаць у шматбаковым ці двухбаковым міжнародным саюзе спажыўцоў, эканамічным саюзе, мытным саюзе, валютным саюзе, зоне свабоднага гандлю ці іншых аналагічных рэгіянальных арганізацыях па эканамічнаму супрацоўніцтву;

любы з Дагаворных Бакоў далучаецца да Пагаднення, накіраванага на стварэнне такіх арганізацый;

любы з Дагаворных Бакоў удзельнічае ў любым міжнародным ці рэгіянальным пагадненні ці арганізацыі, якая мае адносіны цалкам ці ў асноўным да падаткаабкладання ці руху капіталу.

Артыкул 4

Нацыяналізацыя, экспрапрыяцыя і кампенсацыя

1. Ні адзін з Дагаворных Бакоў не будзе прымаць, прама ці ўскосна, мер, накіраваных на нацыяналізацыю або экспрапрыяцыю, ці мер, якія маюць аналагічны характар ці эквівалентны эффект супраць інвестыцый іншага Дагаворнага Боку, за выключэннем выпадкаў, калі такія меры

ажыццяўляюцца ў нацыянальных інтарэсах, на недыскрымінацыйнай аснове і ў адпаведнасці з унутраным заканадаўствам Дагаворнага Боку. Такія меры будуць суправаджацца хуткай, эфектыўнай і адэкватнай кампенсацыяй.

2. Такая кампенсацыя павінна адпавядаць рэальнай рыначнай вартасці інвестыцыі непасрэдна напярэдадні ці ў момант абвяшчэння рашэння аб нацыяналізацыі ці экспрапрыяцыі.

У выпадку, калі рыначную вартасць інвестыцыі вызначыць цяжка, памер кампенсацыі будзе вызначаны зыходзячы з прынцыпаў узаемнай выгады з улікам аб'ёму інвесціраванага капіталу, памеру амартызацыі, прыросту асноўнага капіталу, а таксама іншых, звязаных з гэтым, фактараў.

3. Калі іншае не прадугледжана дагаворам інвесціравання, кампенсацыя павінна праводзіцца ў той форме і валюце, у якой ажыццяўлялася інвестыцыя.

4. Дагаворныя Бакі забяспечаць неадкладны перавод кампенсацыйных выплат інвестару, незалежна ад яго месца знаходжання.

5. Кожны з Дагаворных Бакоў прадаставіць інвестарам іншага Дагаворнага Боку рэжым пакрыцця страт, якія яны панеслі праз вайну ці іншы ўзброены канфлікт, надзвычайнае становішча, паўстанне, грамадзянскія хваляванні і іншыя аналагічныя падзеі, не менш спрыяльны, чым рэжым, прадастаўлены ўласным інвестарам ці інвестарам любой трэцяй краіны.

Артыкул 5

Перавод плацяжоў

1. Кожны з Дагаворных Бакоў, на тэрыторыі якога размешчаны інвестыцыі інвестараў іншага Дагаворнага Боку, забяспечыць інвестарам вольны перавод плацяжоў, звязаных з гэтымі інвестыцыямі, а іменна:

капіталу і дадаткавых грашовых сродкаў, неабходных для абслугоўвання і развіцця інвестыцый;

даходаў, прыбытку, працэнту з укладу, дывідэндаў і іншых цяжучых выплат; грашовых сродкаў на пагашэнне крэдытаў і пазык, аформленых адпаведным чынам і звязаных з канкрэтнай інвестыцыяй;

роялці і ганарараў;

выручкі ад поўнай ці частковай ліквідацыі інвестыцыі;

кампенсацый, прадугледжаных артыкулам 4 дадзенага Пагаднення;

заработнай платы грамадзян аднаго з Дагаворных Бакоў, якія атрымалі дазвол на работу, звязаную з інвестыцыяй на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку.

2. Пераводы будуць ажыццяўляцца неадкладна ў свабодна канверсаванай

валюце па наяўнаму абменнаму курсу, які ўжыты на дату пераводу, у адпаведнасці з заканадаўствам Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якога размешчаны інвестыцыі.

Тэрмін "неадкладна" азначае перыяд часу, які не перавышае 3 месяцаў.

3. У адносінах да пераводаў, якія названы ў пунктах 1 і 2 гэтага артыкула, Дагаворныя Бакі будуць выкарыстоўваць рэжым не менш спрыяльны, чым рэжым, які прадастаўляецца інвестарам любой трэцяй краіны.

Артыкул 6

Субрагацыя

1. У выпадку, калі адзін з Дагаворных Бакоў або ўпаўнаважаная ім арганізацыя ажыццяўляе плацёж любому са сваіх інвестараў у адпаведнасці з гарантыямі ці страхавымі абавязацельствамі, звязанымі з інвестыцыямі, іншы Дагаворны Бок прызнае законнасць такой субрагацыі на карысць першага Дагаворнага Боку або ўпаўнаважанай ім арганізацыі ў адносінах да любых правоў, якімі валодае інвестар. Дагаворны Бок, які ажыццявіў субрагацыю, надзяляецца тымі ж правамі, што і інвестар, а таксама прымае на сябе абавязацельствы гэтага інвестара ў адносінах да дадзенай застрахованай інвестыцыі.

2. Інвестар не мае права прад'яўляць іск, калі ён не ўпаўнаважаны на тое Дагаворным Бокам або яго арганізацыяй ў выпадку субрагацыі, прадугледжаным ў пункце 1 дадзенага артыкула.

Артыкул 7

Вырашэнне спрэчак паміж адным з Дагаворных Бакоў і інвестарамі іншага Дагаворнага Боку

1. Спрэчкі паміж адным з Дагаворных Бакоў і інвестарам іншага Дагаворнага Боку будуць вырашацца па магчымасці па-сяброўску праз перагаворы і кансультацыі або яны могуць быць разгледжаны судзевымі органамі любога з Дагаворных Бакоў.

Па ўзаемнай згодзе спрэчка можа быць разгледжана Міжнародным арбітражным судом, сазваным у парадку, адзначаным у пунктах 2-8 артыкула VIII дадзенага Пагаднення адпаведна.

2. Разгляд спрэчкі ў арбітражным судзе будзе грунтавацца на:
палажэннях дадзенага Пагаднення;

нацыянальным заканадаўстве Дагаворнага Боку, на тэрыторыі якога ажыццяўлены інвестыцыі, уключаючы калізійныя нормы;
агульнапрынятых прынцыпах і нормах міжнароднага права.

Артыкул 8

Вырашэнне спрэчак паміж Дагаворнымі Бакамі

1. Любыя спрэчкі паміж Дагаворнымі Бакамі, якія датычацца інтэрпрэтацыі і прымянення палажэнняў дадзенага Пагаднення, павінны вырашацца наколькі гэта магчыма пры дапамозе перагавораў і кансультацый па дыпламатычных каналах.
2. Калі Дагаворным Бакам не ўдалося вырашыць спрэчнае пытанне на працягу дванаццаці месяцаў, то па просьбе любога з Дагаворных Бакоў ён можа быць прадстаўлены ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенага артыкула ў Міжнародны арбітражны суд.
3. Арбітражны суд склікаецца наступным чынам. Кожны з Дагаворных Бакоў назначае па аднаму арбітру, якія потым выбіраюць старшыню. Старшыня арбітражнага суда павінен з'яўляцца грамадзянінам трэцяй краіны, якая падтрымлівае дыпламатычныя адносіны з абодвума Дагаворнымі Бакамі.
4. Калі на працягу двух месяцаў з даты атрымання патрабавання аб скліканні арбітражнага суда адзін з Дагаворных Бакоў не назначыць свайго арбітра ці два арбітры не прыдуць да згоды адносна кандыдатуры старшыні, любы з Дагаворных Бакоў можа накіраваць просьбу Старшыні Міжнароднага суда правесці адпаведныя назначэнні.
5. У выпадку, калі Старшыня Міжнароднага суда не можа выканаць функцыі, адзначаныя ў пункце 4 дадзенага артыкула, ці ён з'яўляецца грамадзянінам аднаго з Дагаворных Бакоў, назначэнні будуць зроблены Віцэ-старшынёй, а калі і апошні з'яўляецца грамадзянінам аднаго з Дагаворных Бакоў, то старшым па пасадзе суддзёй Міжнароднага суда, які не з'яўляецца грамадзянінам аднаго з Дагаворных Бакоў.
6. Арбітражны суд ажыццяўляе сваю дзейнасць ў адпаведнасці з працэдурай, узгодненай паміж Дагаворнымі Бакамі, і прымае рашэнне большасцю галасоў.
7. Рашэнні арбітражнага суда з'яўляюцца канчатковымі і абавязковымі для выканання абодвума Дагаворнымі Бакамі.
8. Кожны з Дагаворных Бакоў нясе выдаткі па ўтрыманню свайго арбітра. Кошт паслуг старшыні і іншыя выдаткі па ўтрыманню арбітражнага суда нясуць ў роўнай ступені абодва Дагаворныя Бакі, калі арбітражны суд не прыме іншага рашэння.

Артыкул 9

Асаблівыя ўмовы

Калі ў нацыянальным заканадаўстве Дагаворных Бакоў ці абавязацельствах, якія вынікаюць з дзеючага міжнароднага права або пагадненняў, якія могуць быць падпісаны Дагаворнымі Бакамі ў будучым, змяшчаюцца палажэнні, што прадугледжваюць больш спрыяльны рэжым для інвестыцый, чым гэта прадугледжана дадзеным Пагадненнем, то такое палажэнне будзе мець сілу толькі ў частцы, што змяшчае больш спрыяльныя ўмовы, чым ў гэтым Пагадненні.

Артыкул 10

Сфера прымянення

Палажэнні дадзенага Пагаднення распаўсюджваюцца таксама на ўсе інвестыцыі інвестараў аднаго Дагаворнага Боку, якія існуюць на тэрыторыі іншага Дагаворнага Боку да моманту падпісання.

Артыкул 11

Уступленне ў сілу

Дадзенае Пагадненне ўступае ў сілу пасля ўзаемнага абмену нотамі Дагаворных Бакоў, якія паведамляюць аб выкананні ўсіх фармальнасцей, прадугледжаных нацыянальным заканадаўствам Дагаворных Бакоў для ўступлення ў сілу дадзенага Пагаднення.

Па патрабаванню любога з Дагаворных Бакоў дадзенае Пагадненне можа быць зменена ці дапоўнена пры ўзаемнай згодзе.

Артыкул 12

Тэрмін дзеяння і спыненне дзеяння дадзенага Пагаднення

Дадзенае Пагадненне заключаецца на 10 гадоў і будзе аўтаматычна адтэрміноўвацца на 5-гадовыя перыяды па сканчэнні гэтага тэрміну, калі за 6 (шэсць) месяцаў да сканчэння пачатковага ці любога наступнага перыяду любы з Дагаворных Бакоў пісьмова не паведаміць іншаму Дагаворнаму Боку аб сваім намеры дэнансаваць дадзенае Пагадненне.

Пасля спынення дзеяння дадзенага Пагаднення яго палажэнні будуць выкарыстоўвацца на працягу 10 (дзсяці) гадоў у поўным аб'ёме па ўсіх інвестыцыях, якія ажыццяўляліся да спынення яго дзеяння.

Здзейснена ў г.Варшаве 16 красавіка 1992 года ў двух аўтэнтычных

экзэмплярах, кожны на беларускай і польскай мовах, прычым абодва тэксты маюць аднолькавую сілу.